

Vedkommende opstilles som Hovedregel, at Dyrets Ejer skal erstatte Skaden, medmindre den skadelidte har forsømt sin Hegnspligt og Dyrets Ejer enten ikke har Hegnspligt eller har opfyldt denne.

Medens Loven om Mark- og Vejfred af 25. Marts 1872 tillægger den skadelidende Grundejer Ret til *fuld* Erstatning hos Dyrets Ejer, men ikke tillader ham for Erstatningen at holde sig til Dyret, begrænser Lovforslagets Kapitel 3, om *Indsættelse af Husdyr*, efter norsk Forbillede Erstatningskravet til Dyrets Værdi, men giver paa den anden Side Grundejeren Ret til at indsætte Dyret og beholde det, indtil han er blevet fyldestgjort. — Hvis Skaden er forvoldt af Faar, som hører til Besætningen i *Fælleshauge*, kan Erstatningskravet gøres gældende mod ethvert Medlem af Haugens Bestyrelse, hvorefter den paagældende atter kan søge sit Udlæg godtgjort ved Udpantning hos Dyrets Ejer eller, hvis han ikke kan findes, hos alle Haugens Ejere i Forhold til deres Marketal.

Af Bestemmelserne i Kapitlerne 4 og 5, der handler om Fællesgræsning af Kvæg, Gæs og Heste paa Indmark og om Færdsel paa Andenmands Grund, skal her blot nævnes et Forslag om *Ophævelse af Fællesgræsningen for Kvæg og Gæs*, hvis dette forlanges af $\frac{1}{3}$ af Ejerne eller Brugerne eller saa mange af disse, som ejer eller bruger $\frac{1}{3}$ af Indmarken.

Som ovenfor berørt svarer Lovforslagets Bestemmelser om *Hegnssagers Behandling* i alt væsentligt til Mark- og Vejfredslovens Bestemmelser herom. Varetagelsen af de af Lovforslaget flydende Opgaver, herunder Bilæggelse af Tvistigheder, der hidtil har været henvist til Grandestævne, foreslaas i Kapitel 6 henlagt til *Hegnssynsmænd*, af hvilke der ansættes 3 for hvert Sogn (eller efter Lagtingets Bestemmelse for Dele af et Sogn). Hegnssynsmændene udnævnes af Forstanderskabet for 4 Aar ad Gangen.

Lovforslaget henvistes efter en Række anbefalende Udtalelser til et Udvalg, som imidlertid ikke afsluttede sit Arbejde. Indholdet af Udvalgsformandens *Beretning* er gengivet Side 338.
